

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥΣ

Νά πεις κάτι κι ακόμα νά πεις γιατί τὸ λές—εἶναι πολὺ! Ψάχνεις νά ἐντοπίσεις τὸν συντονισμό τῆς κάποιας αἰσθήσεως, πού σοῦ ἐπιβάλλει ἕνα θασάνημα ἀτέρμονο. Καὶ παίρνεις ὑπόσταση. Ἀπέναντι σὲ κάθε οὐστολή καὶ διαστολή, σύνθεση καὶ ἀποσύνθεση τοῦ χώρου σου... Γίνεσαι ὁ ποιητής, πρῶτα γιὰ σένα, γιὰ τὸ ποίημά σου, γιὰ τοὺς ἄλλους...

W. C. WILLIAMS

Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ποιητής! Ἐγὼ εἶμαι. Ἐγὼ εἶμαι. Ἐγὼ εἶμαι ἕνας ποιητής, ξαναθεβαιώθηκα, ντροπιασμένος.
Τώρα ἡ μουσικὴ ξαναρίχνεται περνώντας ἀνάμεσα καθὼς σὲ μιά μοναδική στιγμή τὴν ἀκούω. Τώρα εἶναι ὅλη γύρω μου. Ὁ χορὸς! Ὁ λόγος ἀποσπᾶται γυρεύοντας ν' ἀρθρωθεῖ.
Καὶ δὲν μπορῶ νὰ μὴ σκέφτομαι τὰ θαύματα τοῦ μυαλοῦ πού ἀκούει ἐκείνη τὴ μουσικὴ καὶ τῆς ἱκανότητάς μας, κάποτε, νὰ τὴν καταγράφουμε.

DENISE LEVERTOV

Ὅταν γράφεις ἕνα ποίημα τὰ ποικίλα στοιχεῖα τῆς ὑπαρξῆς τοῦ ποιητῆ βρίσκονται σὲ ἐπικοινωνία μεταξὺ τους καὶ ἐξυψώνονται. Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ μάτι, ἡ διάνοια καὶ τὸ πάθος, συνδέονται περισσότερο λεπτὰ ἀπ' ἄλλες φορές, καὶ ὁ «ἔλεγχος γιὰ ἀκρίβεια», γιὰ ἀκρίβεια τῆς γλώσσας, πού πρέπει νὰ πάρεῖ χώρα σ' ὁλόκληρο τὸ γράψιμο, δὲν εἶναι ἕνα γεγονός ἐποπτείας τοῦ ἐνὸς στοιχείου πάνω σ' ἄλλα, ἀλλὰ μιά διαισθητικὴ ἀλληλεπίδραση μεταξὺ ὄλων τῶν περιλαμβανομένων στοιχείων.

WILLIAM STAFORD

Ὅταν μιλάω γιὰ γράψιμο, συνήθως καλοδέχομαι ὅλα τὰ εἶδη τῶν ὠθήσεων καὶ τῶν ἰδεῶν, χωρὶς νὰ κάνω καμμιά προσπάθεια κατὰ τὴ διάρκεια τῆς πρώτης στιγμῆς τῆς συνάντησης, νὰ περιορίσω τὸ ρυθμὸ ἢ τὸ θεματισμὸ ἢ τὸ πέταγμα τῆς γλώσσας. Ἡ αἰσθήση τῆς σύνθεσης εἶναι πρὸς σπουδαία ἀπὸ κάθε νόμο ἢ προσδιορισμένο σχῆμα.

ROBERT LOWEL

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ δύναμη τοῦ ὅχι μετρημένου στίχου εἶναι ὅτι μπορεῖ νὰ εἶναι τόσο φυσικός, σὰ συζήτηση ἢ πρόζα, ἢ μπορεῖ ν' ἀκολουθήσῃ τὸ ρυθμὸ τοῦ αὐτιοῦ, πού δὲν γνωρίζει κανένα μέτρο. Ἀκόμα συχνὰ ἕνα ποίημα γίνεται ποίημα καὶ ἀξίζει νὰ γραφεῖ ἐπειδὴ ἔχει ἀγωνιστεῖ μὲ σταθερὰ μέτρα καὶ ρίμες. Δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω τὸν ποιητὴ πούχει γράφει μετρικά καὶ ἀμετρα ποιήματα καὶ θὰ μπορούσε πρόθυμα νὰ δεχτεῖ τὸν ἕναν τρόπο καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν ἄλλον.

W. S. MERWIN

Εἶναι φανερό πῶς εἶναι τὸ ἴδιο τὸ ποίημα πού δίνει ἢ ὅχι τὴ μόνη δυνατὴ δικαίωση γιὰ κάθε μορφὴ, καὶ ὅπως καὶ ἂν εἶναι ἡ κρατοῦσα θεωρία. Τὸ ποίημα ἢ εἶναι ἢ δὲν εἶναι ἡ ἀπάντησις στὸ «γιατί ἐκείνη τὴ μορφὴ;». Ἡ μελέτη τῆς ἐξέλιξης τῶν μορφῶν, αὐστηρῶν ἢ ἀνοιχτῶν, ἀνήκει στὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς στήν ἱστορία καὶ στὴ μέθοδο. Ἡ ἐπιφοίτηση πού εἶναι νὰ γίνει ποίημα βρίσκει τὴ μορφὴ πού χρειάζεται, ἄσχετα ἀπ' αὐτὰ τὰ δύο.

JAMES WRIGHT

Ἄν κάποιο ἀξίωμα δομῆς μπορεῖ νὰ θγεῖ ἀπ' τὰ ποιήματα πούχω γράψῃ σ' ἐλεύθερο στίχο, αὐτὸ θάναί, ὑποθέτω, τὸ ἀξίωμα τοῦ παράλληλισμου, ἕνας ὁρος πού φυσικά

δὲν χρειάζεται νὰ περιοριστεῖ σὲ μιά αὐστηρὰ γραμμικὴ ἐφαρμογή. Γιὰ τὰ ὑπόλοιπα προσπαθῶ νὰ ψηφίσω τὸ δρόμο μου σὲ κάτι πού δὲν μπορῶ ἀκόμα νὰ περιγράψω, μὰ πού τὸ ἐνδιαφέρον του, ἂν ὑπάρχει, δὲν μπορεῖ νὰ περιοριστεῖ στὰ συμφέροντα τῆς στιχουργικῆς ἢ τῆς μορφῆς.

JHON ANDERSON

Πολλὰ ἀπὸ τὰ ποιήματά μου φαίνονται νὰ θγαίνουν ἀπὸ μιά ἀνάγκη γιὰ κάποιο εἶδος προσωπικῆς ψυχικῆς σωτηρίας. Ἄν καὶ δὲν ὑπάρχει καμμιά ἀπόδειξη, πιστεύω ὅτι τὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ ἔρχονται ἀπὸ ἀτελεῖς ἀναμνήσεις τῆς παιδικῆς ἡλικίας—ἢ ἴσως εἶναι ἀκριβῶς μιά προσπάθεια νὰ ξανακερδίσεις τίς πυκνὰ ὑφασμένες εἰκόνες τῆς ὁποίας ἕνα παιδί δὲν πρέπει νὰ θέτει σὲ (αὐθαίρετους) χώρους. Μεγάλῃ ἐλευθερίᾳ, μουσικότητι, φαντασίᾳ ἐπιτρέπεται ἐδῶ — ταυτόχρονα, ἡ ὕγιης ἱκανότης νὰ ἀναπτύσσεται ἀπὸ ἀσύνειδες ἀνάγκες».

MICHAEL BENEDICT

Μιά κατάσταση ὅπου ὅλες οἱ πιθανότητες εἶναι ἀνοικτές, προσφέροντας τὴν πλατύτερη κατεύθυνση ἐκλογῆς, συμπεριλαμβανομένης τῆς ἐκλογῆς νὰ μὴν ἐκλέξεις καθόλου—καθόλου γράψιμο ἐννοῶ — μὲ διαπερνάει, σὴν ἡ μόνῃ πραγματικῇ πνευματικῇ κατάστασι. Θέλω ἡ ποίησις νὰ εἶναι ἕνας δρόμος καὶ δημιουργίας καὶ ἐμπειρίας. Θέλω ἡ δική μου ἡ ποίηση, ὅλο καὶ πρὸς τὸν πρὸς νὰ περιέχει τὸ μέγιστο μιᾶς πνευματικῆς πληροφορίας.

RAUDY BLASIN

Τὸ ποίημα ὀρίζει μόνο του τὴν προσωπικότητά του καὶ τὴ λογικὴ του ἢ τὴ διάρκειά του, καθορισμένο ἀπὸ τὸ σχῆμα τῆς φαντασίας τοῦ ποιητῆ σὲ μιά δεδομένη στιγμή. Δὲν ὑπάρχει τίποτα ν' ἀποκρυπτογραφηθεῖ ἢ νὰ μεταφραστεῖ ὁ ποιητὴς δὲν ἐπικοινωνεῖ μὲ ἐκφράσεις συμβόλων, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἄλλους κόσμους πείρας, πού εἶναι αὐθύπαρκτοι καὶ προσεῖται μόνο διὰ τῆς χρήσεως τῆς γλώσσας. Ὁ ἀναγνώστης μπαίνει παίρνοντας πάνω του τὸν κίνδυνο

KATHLEEN FRASER

Ἡ ἀνάγκη σιγοβράζει καὶ φτάνει σ' ἀναδρασμὸ καὶ ἐσωτερικὸς ἀγῶνας πρέπει νὰ θγεῖ στὸ χαρτί. Μερικὲς φορές εἶναι ὀρισμένα πράγματα πού χρειάζονται νὰ θγούν, χρειάζονται ἐκφραση. Ἄλλες φορές εἶναι ἀπλῶς μιά καθόλη ἢ χαρούμενη αἰσθήση, πού ἔχει ἀνάγκη πανηγυρισμοῦ. Καὶ κάποτε εἶναι ἀπλῶς μιά ἀνάγκη νὰ γράψῃς μὴ ἔχοντας τί. Αὐτὴ ἡ εἰδικὴ ὠθηση βρίσκει εὐχαρίστηση δρώντας συχνά. Δράση μὲ λέξεις καὶ σύνταξη καὶ αὐθαίρετες κατηγορίες ἀπὸ φαγώσιμη γλυκεῖα πολυλογία... καὶ αὐτὸ ἐντελῶς ἄσχετα ἀπ' τὸ ἄλλο γεγονός, τὸ νὰ προσπαθεῖς νὰ μπῇς στὸ αἶνιγμα, πού τόσο ἔχεις ἀνάγκη νὰ ἐξερευνήσῃς καὶ ν' ἀνακαλύψῃς μέσα σου.

PHILLIP HEY

Εἶμαι ποιητὴς γιατί ἡ ποίηση φέρνει τὴν αἰώνια ἐκπληξὴ τῆς πραγματικότητος... Ἄν ποτὲ τελειοποιήσω ἕνα «ῥοδος», αὐτὸ θάναί μιά ἀπλή ἐπιφάνεια κάτω ἀπ' ὅπου πρᾶξεις αἰώνιες ἀλλαγές συμβαίνουν.

JOHN PERREAULT

Αὐτὴ ἡ πόρτα, ἡ ποίηση, ταλαντεύεται καὶ πρὸς τὰ δύο μεριές. Μέσα καὶ ἔξω. Μὰ, καὶ ἀπ' τίς δύο πλευρὲς τὸ ποταμὸν, ἡ θέα εἶναι ἴδια. Εἶναι μόνο ἡ γλώσσα πού κάνει τὴ διαφορά. Μ' ἄρεσι νὰ χρησιμοποιοῦ ἀπὸ θάνα ρητορικὰ σχήματα, ἐκπληξή, ἀργοπορία, μουσικὴ, ὑπεκφυγές, χιόμορ, ἡχητικὰ οὐστήματα καὶ παράξενες μεθόδους σύνθεσης